گزارش

خیزش یمن، لرزش عربستان

• **سمیرا فرخ‌منش:** زمانی که خواهان برتری همه‌جانبه در منطقه پرتنش خاورمیانه باشید؛ بی‌تردید، باید پذیرای مسوولیت دشوار متعاقب آن نیز بود. کشوری در جایگاه عربستان که سال‌هاست یکه‌تازی‌های خود را در بازار نفت جهانی حفظ کرده و نظارت همه‌جانبه بر تصمیم‌گیری‌های سیاسی همسایگان عرب خود دارد، کنار این «بزرگ‌تری» میزبان خطرات و تکاپوی همیشگی برای رفع آن نیز بوده است. در این میان، یکی از دلنگرانی‌های جدی عربستان، یمن همسایه جنوبی‌اش است که مرزهای زمینی قابل‌توجهی از لحاظ وسعت با این کشور دارد. البته نگرانی عربستان حاکم بر این کشور نیست چرا که رییس‌جمهوری این کشور دارای روابط صمیمانه‌ای با حاکمیت آل‌سعود است تا جایی که ریاض در شرایط بحران همیشه حمایت خود را از او و سیاست‌هایش اعلام کرده و از حمایت‌های مالی خود دریغ کرده است. اما در کنار صمیمیت دوبخش حاکم، طیف شیعه‌مذهبی در یمن حضور دارد که چندی است درگیری‌های نظامی- عقیدتی جدی را برای ساختار حاکم و همچنین شبه‌جزیره عربستان ایجاد کرده است. این طیف که به«حوثی»ها معروفند، از مهم‌ترین مبارزان شیعه‌مذهب یمن به شمار می‌روند که طی سال‌های اخیر موجبات درگیری‌های خیابانی، نظامی و عقیدتی جدی را در این کشور فراهم کرده‌اند. سیستم حاکم بر یمن نیز همیشه این طیف را از جمله مهم‌ترین مخالفان خود می‌داند که به دلایل ایدئولوژیک توانایی ایجاد خطر برای دستگاه حاکمه را داراست. اما جدا از نگاه تصمیم‌گیران یمن به «حوثی»ها، سعودی‌ها نیز این جریان مذهب‌محور را در مقابل گسترش برنامه‌های خود در منطقه می‌دانند و در واقع پابه‌پای یمن در جهت مبارزه علیه آنها تلاش می‌کنند. با بررسی موضوع می‌توان دورویکرد را عامل اصلی این تقابل دانست؛ نخست اهمیت ژئوپلیتیکی که یمن برای عربستان دارد و طبیعتا تسلط عربستان را بر این کشور موجب می‌شود.

اهمیت ایدئولوژیک یمن برای عربستان

در میان جمعیت ۲۳میلیونی یمن، رقمی نزدیک به ۴۲درصد را شیعیان و بقیه را سنی‌ها تشکیل می‌دهند. بنابراین شیعیان یمن از لحاظ کمیتی همیشه پتانسیل تبدیل‌شدن به یک نیروی اعتراضی را داشته‌اند. طی چندسال اخیر همین اتفاق افتاد و «حوثی»ها عرصه را بر سیستم مسوولان حکومتی یمن تنگ کرده‌اند. اما از نگاه عربستان خطر «حوثی»ها تنها برای عرصه دیپلماسی یمن نیست چرا که آل‌سعود تقریبا از ایام آغازین به حکومت‌رسیدن خود، با نگاه‌داشتن ساختار ایدئولوژیک مخصوص خاندان آل‌سعود را از اولویت‌های حکومتی برشمرده و در راستای این هدف با هرتفکری که در مقابل خود ببیند، ایستادگی خواهد کرد. به همین دلیل، عربستان در تمام دوره‌های تاریخی از نفوذ تفکر شیعی به درون پیکره ایدئولوژیک خود در هراس بوده است. مثال بارز چنین دیدگاهی تقابل همه‌جانبه‌ای بود که عربستان با ایران از زمان انقلاب داشت و چون احتمال سرایت آن را به درون نظام اجتماعی خود می‌داد، هیچ‌گاه از در آشتی با آن وارد نشد. همان‌طور که عنوان شد، یمن مرز زمینی مشترک قابل‌توجهی با عربستان دارد. همچنین«جازان» استان هم‌مرز با یمن در عربستان و «منطقه الشرقیه» نیز اکثریت شیعه هستند که همین امر به حساسیت رخداد می‌افزاید. پس این مساله که تا چه حد جریان‌های مخالف اندیشه سلفی‌گری در کشورهای همجوار مشغول فعالیت و تا چه میزان دارای قدرت هستند، یکی از مشغله‌های دیپلماتیک عربستان به شمار می‌رود. در نتیجه بیراه نیست که عربستان از وجود «حوثی»ها احساس خطر کرده و تمام توان اقتصادی - نظامی خود را در جهت یاری‌رساندن به سیستم حاکم و جلوگیری از آسیب‌رسانی به بدنه امنیتی خود به کار بندد. در این مسیر به دلیل وجود همراهی آمریکا با عربستان، بی‌تردید این کشور راه مبارزه را بر خود آسان‌تر نیز می‌بیند و تمام کوشش خود را در جهت مقابله با «حوثی»های یمن خواهد کرد؛ اتفاقی که با توجه به دستیابی بیش از پیش «حوثی»ها به قدرت اجتماعی در یمن رخداد مبارکی نخواهد بود و بی‌شک بر تقابل‌های منطقه‌ای بیش از گذشته خواهد افزود.

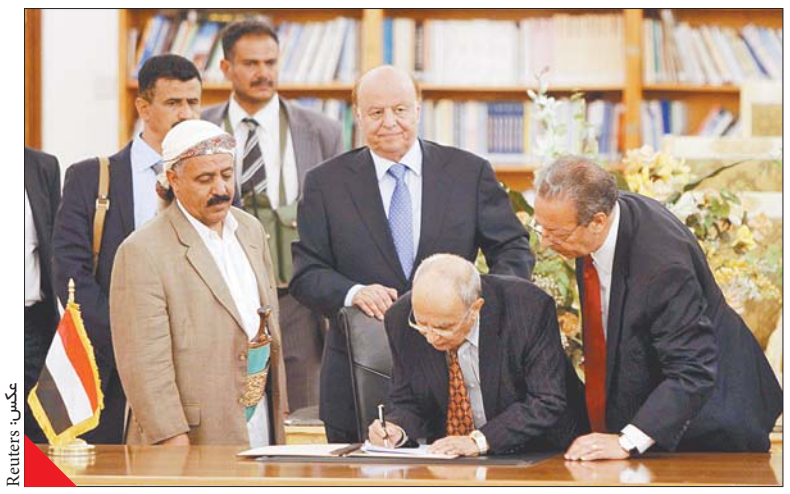
ادامه از صفحه اول

گام محکم انقلاب یمن

سرانجام پس از یک‌ماه از تظاهرات مردمی در «صنعا» و سایر شهرهای یمن، با میانجیگری «جمال بن عمر»، فرستاده دبیرکل «سازمان‌ملل» به یمن توافقنامه «آشتی ملی» میان «حوثی»ها و دولت «عبد ربه منصور هادی» امضا شد. «حوثی»ها از امضای توافقنامه الحاقی امنیتی خودداری کردند زیرا در این توافقنامه امنیتی پیوستی بر خلع سلاح کامل «حوثی»ها تاکید شده است. از آنجایی که هنوز دولت «آشتی ملی» مورد نظر «عبد ربه منصور هادی» شکل نگرفته، طبیعی است که «حوثی»ها نخواهند بدون دریافت یک سلسله تضمین‌های محکم، سلاح‌های خود را تحویل دولت دهند. گفته می‌شود قرار است که «احمد محمد لقمان»، سفیر سابق یمن در مصر مامور تشکیل کابینه شود و «حوثی»ها هم انتظار دارند سهمی در ترکیب کابینه جدید داشته باشند. بنابراین، هر چند شکاف مطالبات «حوثی»ها و اهداف دولت «عبد ربه منصور هادی» همچنان پابرجاست، اما به نظر می‌رسد اگر کابینه آینده یمن به مطالبات مشروع «حوثی»ها پاسخ دهد بحران امنیتی یمن به پایان خواهد رسید. اما اگر «عبدربه منصور هادی»، بخواهد راه دیکتاتور سابق یمن را ادامه دهد، این توافقنامه هرگز عملیاتی نمی‌شود و درگیری‌ها بار دیگر در این کشور قبیله‌ای از سر گرفته خواهد شد.

توافقنامه «آشتی ملی» در یمن امضا شد

پیروزی انقلابیون، عقب‌نشینی دولت

عکس: Reuters

به نظر می‌رسد تنش‌های سیاسی در خاورمیانه راه‌حلی تازه یافته است و آن هم چیزی نیست جز تشکیل دولت «آشتی ملی». پس از تحولات افغانستان، این‌بار یمن نیز در راه تشکیل دولتی فراگیر است. یکشنبه، پس از چهار روز درگیری خشونت‌آمیز در صنعا، پایتخت یمن، که بیش از ۱۴۰ کشته برجای گذاشت، حوثی و سایر احزاب سیاسی آن کشور، توافقنامه‌ای را به همین منظور امضا کردند. این توافقنامه که در کاخ ریاست‌جمهوری و با حضور «عبدربه منصورهادی» رییس‌جمهوری یمن، «جمال بن‌عمر» فرستاده ویژه سازمان‌ملل و نمایندگان شیعیان حوثی، جدایی‌طلبان حراک و حزب اصلاح به امضا رسید، خواستار آتش‌بس فوری و تشکیل دولتی تکنوکرات ظرف یک ماه آینده است. دفتر مطبوعاتی دولت یمن طی بیانیه‌ای اعلام کرد هدف از تشکیل یک دولت ملی تکنوکرات، افزایش شفافیت دولتی، اعمال اصلاحات اقتصادی و ادامه روند اصلاحات نظامی و امنیتی است. این توافق در حالی حاصل شد که «محمد باسندوه» نخست‌وزیر یمن، ساعاتی پیش از امضای توافقنامه، از سمت خود استعفا داده بود. او که در نامه استعفای خود، منصور هادی را به خودکامگی متهم کرده بود، دلیل استعفای خود را هموارشدن راه برای توافق میان معترضان و دولت عنوان کرد. به گفته جمال بن‌عمر، منصور هادی موظف است طی سه‌روز آینده از شیعه انصارالله و جدایی‌طلبان جنوب آن کشور مشاورانی منصوب کند. احتمال دارد انتخاب نخست‌وزیر و ریاست دولت آتی که با مشورت تمامی احزاب سیاسی آن کشور تشکیل خواهد شد، برای حفظ بی‌طرفی به هیچ‌کدام از این احزاب و گروه‌ها تعلق نگیرد. در طرف دیگر، حوثی‌ها نیز موظفند کنترل ساختمان‌ها و نهادهای تصرف‌شده را به دولت بازگردانده، چادرهای معترضان را که در داخل و اطراف پایتخت برپا شده، جمع‌آوری کرده و فورا به اعمال هرگونه خشونت پایان دهند. حوثی طی روزهای گذشته توانسته بودند مقاومت نیروهای دولتی را درهم‌شکسته و اداره برخی از اماکن دولتی، از جمله مجتمع نخست‌وزیری، ساختمان پارلمان، رادیوتلویزیون دولتی و یک مرکز فرماندهی ارتش در صنعا را در دست بگیرند. آژانس خبری دولتی صبا نیز اعلام کرد پس از امضای توافقنامه، نیروهای پلیس توانسته‌اند مناطق تحت کنترل حوثی‌ها را بازپس گیرند. این در حالی است که به ادعای برخی شاهدان، نمایندگان حوثی از امضای ضمیمه توافقنامه که خواستار کنترل دولتی بر مواضع آنان و تسلیم تسلیحات به غنیمت گرفته شده است، سر باز زده‌اند. این زمزمه‌ها و تفرقه دولتمردان یمنی، نشان از دست بالای شیعیان حوثی در معادلات آن کشور دارد. ناتوانی نهادهای دولتی و نظامی و قبایل قدرتمند سنی همچون حاشد در مقابله با حوثی‌ها، صنعا را ناگزیر کرده تا باوجود ادامه‌یافتن جنگ‌افروزی‌ها تن به توافقی شکننده دهد؛ توافقی که اگرچه می‌تواند برای مدتی خیابان‌ها را از کشتار خالی کند، اما سرنوشت تشکیل دولت فراگیر را با اماواگرهای زیادی همراه می‌کند. نبیل البوکری، رییس مرکز توسعه و مطالعات سیاسی عرب، بر این باور است اولین چالش پیش‌روی دولت آتی، حوثی خواهند بود که در صورت عدم‌موافقت با دولت یا هم‌پیمانان قومی و سیاسی خود، هیچ ابایی از به‌دست‌گرفتن سلاح نخواهند داشت. او در گفت‌وگو با خبرگزاری شینهوا می‌افزاید: «من مخالف آشتی با این گروه یا مشارکت‌دادن آن در دولتی فراگیر نیستم. تنها می‌خواهم تاکید داشته باشم اگر دولت نتواند حوثی‌ها را خلع‌سلاح کند و از تعهد آنان به نتایج مذاکرات اطمینان حاصل کند، سرنوشت این توافقنامه مضحکه دیگران خواهد شد.» «عبدالسلام محمد» رییس مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی ابعاد نیز در گفت‌وگو با همان خبرگزاری می‌گوید: «توافقنامه حضور حوثی‌ها در دولت را تضمین می‌کند. همگی ما از پیشینه این گروه و عطش آنان برای جنگ آگاهی داریم. اگر خبر مخالفت آنان با پیوست امنیتی توافقنامه صحت داشته باشد، امکان آن وجود دارد که یمن در آینده گرفتار موج شدیدتری از خشونت‌ها شود.» اما همه نگرانی‌ها به خط‌مشی نظامی حوثی‌ها بازنمی‌گردد. بی‌میلی برخی دیگر از جناح‌های سیاسی یمن برای مشارکت در تشکیل دولتی فراگیر از دیگر مواردی است که آینده سیاسی این کشور را دستخوش تردید قرار می‌دهد. «فواد الصلاحی»، استاد جامعه‌شناسی سیاسی در دانشگاه صنعا، موفقیت دولت را بسته به تلاش‌های خالصانه تمامی جناح‌ها در راستای منافع ملی آن کشور می‌داند. او می‌گوید دولت جدید تنها در صورتی پیروز خواهد بود که تمامی اعضای آن تکنوکرات بوده و با برنامه‌هایی عملی به جنگ فساد بروند. یمن، این فقیرترین کشور خاورمیانه از آمار بیکاری بالای ۵۵درصد رنج می‌برد. کسری بودجه رو به افزایش آن کشور نیز تنها یکی از مشکلات اقتصادی فراوانی است که یمن با آن دست به گریبان است. از همین‌روست که بسیاری از کارشناسان نسبت به دستور کار توسعه‌محور دولت آتی در دوران‌گذار هشدار داده‌اند. «مرزوق محسن»، مدیر اجرایی مرکز مطالعات توسعه اجتماعی و اقتصادی، پسوند تکنوکرات برای دولت جدید را سرمنشأ گرفتاری‌های بسیاری می‌داند. او می‌گوید: «چندان معقول نیست که کشوری در دوران‌گذار خود، دولتی تکنوکرات داشته باشد چراکه کشورها در دوران‌گذار معمولا از بی‌ثباتی سیاسی، امنیتی و اجتماعی رنج می‌برند؛ معضلاتی که مستقیما از طریق اصلاحات اقتصادی رفع و رجوع می‌شوند. من از همین حالا درباره آن قسم برنامه‌های توسعه که دولت قادر نخواهد بود آنان را به درستی پیگیری کند، هشدار می‌دهم. این برنامه‌ها می‌توانند مشکلات یمن را در آینده چندین برابر سازند.» اما با این وجود، تنگنای یمن گزینه‌های متنوعی پیش‌روی دولتمردان قرار نمی‌دهد. بهار عرب شاید از نو قربانی دیگری بگیرد.

در کشتن «کافران» کوتاهی نکنید

ابومحمد العدنانی، سخنگوی داعش در نوار صوتی، «جان کری» وزیر خارجه آمریکا را «مرتیکه پیر» و «باراک اوباما» رییس‌جمهوری آمریکا را «خر یهودیان» خوانده و از تمام مسلمانان خواست در کشتن «کفار» کوتاهی نکنند. او گفت کافران آمریکایی یا اروپایی به‌ویژه فرانسوی‌های کثیف را بکشید. (دیلی‌میل)

محاکمه «خالده ضیاء»

خالده ضیاء، رهبر مخالفان بنگلادش به اتهام اختلاس صدها هزار دلار پول بنیادهای خیریه در دهه ۱۹۹۰ دادگاهی شد. او که دوبار نخست‌وزیر بنگلادش بوده این اتهامات را که می‌تواند برای او زندان ابد را در پی داشته باشد، رد می‌کند. طارق رحمان، پسر ضیاء هم در یکی از موارد اختلاس متهم است. (بی‌بی‌سی)

ارایه قطعنامه جدید به «سازمان‌ملل»

ریاض مالکی، وزیر خارجه فلسطین اعلام کرد: پیش‌نویس قطعنامه‌ای را به‌منظور تعیین سقف زمانی مشخص برای پایان‌دادن به اشغال اسراییل در اراضی فلسطین به شورای‌امنیت ارایه خواهیم کرد. رفتن ما به سازمان‌ملل از سوی اتحادیه عرب تایید شده و اکنون این مساله بسیار مهم است. (محیط)

نگاه بیرون

«حوثی»ها چه می‌خواهند

ALJAZEERA

• هزاران‌نفر از حامیان جنبش حوثی‌ها در خیابان‌های پایتخت یمن در پاسخ به فراخوان رهبرشان برای سرنگونی دولت صنعا تظاهرات کردند. در سخنرانی تلویزیونی در هفدهم‌ماه آگوست، «عبدالملک الحوثی»، رهبر آنان خواهان بازگشت یارانه‌های سوختی شد که از اواخر ماه‌جولای توسط دولت قطع شده بود البته این یکی از موارد مطرح‌شده بود. او به دولت صنعا یک‌هفته فرصت داد به تقاضای آنان عمل کند یا در غیر این‌صورت استعفا دهد. از سوی دیگر، آنان خواهان نمایندگان بیشتری در دولتی بودند که پس از اعتراض‌ها در سال ۲۰۱۱ میلادی تشکیل شده بود چرا که حوثی‌ها بر این باورند که آنان اصلی‌ترین قبیله منتسب به زیدی‌ها هستند. هدف اصلی حوثی‌ها همان‌گونه که از اسم این حزب «جوان مومن» برمی‌آید، بازگرداندن جامعه یمنی به اصل خود و عقیده زیدی‌اش بود؛ این عقیده سال‌های متمادی سرکوب می‌شد و معتقدان به آن از شرکت در فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی محروم بودند. پس از آغاز اعتراضات ضد «علی‌عبدالله صالح» رییس‌جمهوری سابق یمن در فوریه ۲۰۱۱، حوثی‌ها نیز دوهدف را دنبال کردند؛ اول بازپس‌گیری مواضع و شهرهایی بود که در ششمین جنگ با نیروهای یمنی از دست داده بودند و دوم شرکت در تظاهرات و اعتصابات مردم یمن. پس از تشکیل دولت، حوثی‌ها تلاش کردند تا مطالبات خود را اعلام کنند. حوثی‌ها که اکنون نام «انصارالله» بر خود نهاده‌اند، درخواست‌های زیر را اعلام کرده‌اند؛ پایان‌دادن به سرکوب و عمران شمال یمن و برپایی نظام آزاد که حقوق تمام یمنی‌ها را تضمین کند و متوقف‌کردن فعالیت‌های سلفیت در یمن و همچنین توقف تجاوزات ارتش عربستان به استان صعده و دیگر استان‌ها؛ خواسته‌هایی که نتوانستند به آن دست پیدا کنند. اما اکنون با امضای توافقنامه، حوثی‌ها یک گام به اهدافشان نزدیک‌تر شده‌اند هرچند بسیاری از کارشناسان بر این باور هستند که همچنان پرسش‌های متعددی پابرجاست. در یمن همواره توافق‌هایی امضا می‌شود اما با گذشت چندماه، تمامی آن به فراموشی سپرده می‌شود. اکنون نیز به وضوح مشخص است فرآیند انتقال قدرت در یمن اگر به‌زودی شکست نخورد، در آینده طعم تلخی را خواهد چشید. بنابراین این سوال به وجود می‌آید که آیا اکنون قدرت‌ها در یمن - چه داخلی و چه خارجی- به این درک رسیده‌اند و می‌خواهند گام مناسبی برای جلوگیری از پیچیده و بحرانی‌شدن شرایط در یمن بردارند یا خیر.

ترکیه بیشتر نقاط مرزی خود با سوریه را بست

«داعش»، «کوبانی»ها را گردن زد

همزمان با مقاومت «واحدهای مدافع خلق» کوبانی در برابر داعش، ترکیه بار دیگر بیشتر نقاط مرزی خود با سوریه را بست. بعد از ورود حدود ۱۳۰هزار کرد سوریه که از حمله نیروهای موسوم به داعش می‌گریختند، ترکیه روز گذشته بیشتر نقاط مرزی با سوریه را بست. به گزارش بی‌بی‌سی، در روزهای اخیر کردهای سوریه که از شهر کوبانی در شمال سوریه می‌گریختند از مرزهای جنوب‌شرقی وارد خاک ترکیه شدند و بسیاری از آنها در مدرسه‌های پرازدحام پناه گرفتند. در حال حاضر از ۹نقطه مرزی فقط دو منطقه عبور برای کردهای سوریه باز مانده است. بااین حال معاون نخست‌وزیر ترکیه گفت که کشورش آماده «بدترین سناریو» و پذیرش شمار بیشتری از آوارگان است. جز کردهای سوریه، بیش از یک‌میلیون پناهجوی سوری در خاک ترکیه هستند که از حملات داعش گریخته‌اند. مرکز شهر عین‌العرب یا کوبانی تا مرز ترکیه کمتر از دوکیلومتر فاصله دارد و بدون وسیله نقلیه و با پای پیاده می‌توان در مدت ۲۰دقیقه به خاک ترکیه رسید. روز یکشنبه پلیس ترکیه با کردهایی که می‌خواستند برای جنگ با داعش از مرز سوریه بگذرند، درگیر شد و برای متفرق‌کردن کردها از گاز اشک‌آور و ماشین آبپاش استفاده کرد. در همین حال سازمان‌ملل‌متحد و ترکیه گفته‌اند، انتظار می‌رود شمار بیشتری از پناهجویان کرد سوری به سمت ترکیه سرازیر شوند. گزارش شده که نیروهای داعش در ۱۰ تا ۱۵کیلومتری شهر کوبانی هستند، هرچند بعضی از منابع نیروهای داعش می‌گویند شهر کوبانی را تصرف کرده‌اند. کردهای سوریه از روز پنجشنبه هفته گذشته پشت مرزهای ترکیه تجمع کرده بودند و در روز جمعه ترکیه ۳۰کیلومتر مرز با سوریه را باز کرد. نماینده سازمان‌ملل در امور پناهندگان به خبرگزاری رویترز گفت: فکر نمی‌کنم در سه‌سال‌ونیم گذشته سابقه داشته باشد که ببینیم صدهزار آواره و پناهجو طی دوروز از مرز بگذرند. یک سیاستمدار کرد ترکیه که روز شنبه از کوبانی دیدار کرده، گفته است که مردم محلی می‌گویند نیروهای گروه داعش با تصرف روستاهای اطراف کوبانی شماری از اهالی آنها را گردن زده‌اند. در همین حال، حزب کار کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) که سه‌دهه است علیه حکومت ترکیه مبارزه می‌کند، بار دیگر در بیانیه‌ای از شهروندان کرد ترکیه خواسته است برای نجات کوبانی به‌پا خیزند. در بیانیه «پ‌ک‌ک» آمده است: پیوستن به این مقاومت قهرمانانه نه‌تنها برای دفاع از حیثیت کردبودن بلکه دفاع از حیثیت مردم منطقه است. حمایت به‌تنهایی کافی نیست معیار امروز پیوستن به این مقاومت است. حزب کارگران کردستان اضافه کرده است: « فاشیسم داعش باید در خونی که ریخته است، غرق شود، موج‌های جوانان کردستان شمالی (کردستان ترکیه) باید به سمت کوبانی سرازیر شوند»

تظاهرات ضدجنگ در روسیه

روس‌ها دوباره به خیابان آمدند

«نه به جنگ»، این اصلی‌ترین شعار ده‌هاهزار معترض ضدجنگ روسی بود که روز یکشنبه در خیابان‌های مسکو جمع شده بودند؛ تجمعی که گسترده‌ترین اعتراض روس‌ها در طول شش‌ماه گذشته بوده است. هدف و خواست معترضان پایان دخالت روسیه در مناقشه اوکراین بود. مانند تجمعات گذشته، این‌بار نیز آمار ضدونقیضی از شمار معترضان منتشر شد. در حالی که پلیس مسکو تعداد معترضان را پنج‌هزارنفر تخمین زده است، سازمان‌های غیردولتی، معترضان را تا بیش از ۲۶هزارنفر برآورد کرده‌اند. به گزارش مسکوتایمز، در سن‌پترزبورگ و برخی دیگر از شهرهای روسیه نیز راهپیمایی‌ها با وسعت کمتری برگزار شد. اگرچه تظاهرات فراگیر بود، اما انتظار سازمان‌دهندگان برای حضور ۵۰هزارنفری مردم برآورده نشد. معترضان جلو چشم صدها پلیس امنیتی شعارهای «دروغ بس است» و «روسیه بدون پوتین» سرمی‌دادند؛ شعارهایی که یادآور اعتراضات ضدکرملین سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ بود. این فعالان ضدجنگ زیر موجی از پرچم‌های اوکراین و روسیه از میدان پوشکین تا خیابان ساخاروف در قلب مسکو تظاهرات کردند. پلیس در آستانه تظاهرات، تدابیرامنیتی در پایتخت را تشدید کرد و فقط درگیری‌های ناچیزی میان تظاهرکنندگان رقیب گزارش شد. همزمان با راهپیمایی معترضان ضدجنگ، گروه دیگری از روس‌ها در حمایت از رویکرد کرملین در برابر بحران اوکراین در مرکز مسکو تجمع کردند. بر اساس برخی گزارش‌ها گروه کوچکی از مردم به سمت مخالفان دولت تخم‌مرغ، گوجه و کفش پرتاب می‌کردند. برخی از حامیان کرملین بر این باورند که معترضان ضدجنگ، نقش واشنگتن و کی‌یف را در بحران اوکراین نادیده گرفته‌اند و به طرز غیرمنصفانه‌ای فقط مسکو را مقصر این بحران می‌دانند. اوکراین روسیه را به مسلح‌کردن شورشیان شرق این کشور و حتی اعزام نیرو به آن سوی مرز برای جنگ با دولت مرکزی در کی‌یف متهم می‌کند. مسکو این اتهام را رد می‌کند. از ماه‌آوریل تاکنون بیش از سه‌هزارنفر در نبردهای این کشور کشته شده‌اند. دولت و شورشیان در پنجم‌سپتامبر با آتش‌بس موافقت کردند اما از آن زمان، آتش‌بس مکررا نقض شده است. نبردها پس از آن شروع شد که روسیه شبه‌جزیره کریمه در جنوب اوکراین را در ماه مارس به خاک خود ضمیمه کرد؛ حرکتی که از سوی اوکراین و غرب محکوم شد. این اولین تظاهرات ضدجنگ روسیه در پایتخت از زمان شروع نبردها در نواحی دونتسک و لوهانسک در شرق اوکراین بود. آخرین تظاهرات در این نوع، شش‌ماه پیش و پس از برگزاری رفراندوم الحاق کریمه به روسیه صورت گرفت.

